Dugnas ir žuvys

Parašė zvejams.lt
Penktadienis, 18 Lapkritis 2011 16:35

Ešerys laikosi smėlėto, žvirgždėto ar bent kieto dugno, o kuoja ar karšis mėgsta padumblėjusias vietas. Žvirgždėtas, akmenuotas dugnas yra plynas, čia auga nedaug vandens augalų, tačiau vanduo tokiose vietose skaidrus ir paprastai turtingas deguonies. Tokias vietas mėgsta apsiuvos vėžiagyviai. Suprantama, kad palei tokį dugną laikosi pirmiausia žuvys – medžiotojai, kurie moka pakankamai vikriai gaudyti grobį. Ešeriai čia randa mailiaus, rankiojančio minėtą smulkmę, todėl akmenuoto, žvirgždėto dugno plote lengviausiai aptikti amžinai alkanų ešerių būrelį, čia prisiglaudžia sykiai, tokį dugną mėgsta šapalai, upėtakiai, kiršliai, ūsoriai. Smėlėtas dugnas traukia vandens augalų kolonijas, po lietaus ar potvynio tokie plotai greičiau drumsčiasi. Kai smėlėti atabradai bent trumpam būna apsaugoti nuo bangavimo, į juos tuojau įsikimba švendrynai, nendrės. Štai tokiose džiunglėse jau yra ką veikti smulkioms kuojelėms, plakiokams, aukšlėms. Vadinasi, čia užplaukia lydekos, o vakarais ir rytais manevruoja sterkai, upėse tokius smėlėtus ruožus su sietuvomis renkasi šapalai, strepečiai, gružliai, nes čia patogu maitintis. Na, o minkšto, dumblėto dugno plotai – kuojų, karšių, karosų, lynų rojus, nes šios žuvys mažiau reiklios deguonies kiekiui, bet užtat dumble gyvena vabzdžių lervos, kurias šios žuvys išrausia iš minkšto dugno.

zvejams.lt